

Posudek oponenta bakalářské práce

Elena Krbcová, Dějiny obce Horní Počaply od roku 1850 se zaměřením na společenský život

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	/			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	/			
Autorka se opírá o relevantní prameny a literaturu.	/			
Struktura práce je vyvážená a logická.	/			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	/			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		/		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.			/	
Autorka správně cituje.	/			
Autorka nic podstatného neopomenula (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	/			

Celkové hodnocení (slovně)

Práce Eleny Krbcové se velmi zevrubně zabývá moderní historií obce Horní Počaply na Podřipsku, s důrazem na historické proměny této obce ve 20. století. Zachycuje dopady Velké války na každodenní život v Počaplech, období první republiky (kdy byla obec založena ještě především na zemědělské výrobě), dramatické události z doby konce druhé světové války, budování průmyslu v letech státního socialismu i změny, které malému městu přinesl porevoluční vývoj. Dějiny Horních Počapel přitom autorka spojila také se zachycením některých pověstí, spojených s místním regionem. Stejně tak ve svém výzkumu několikrát uplatnila i metodu orální historie. V dalších částech práce se pak věnuje přehledu historie školství a náboženskému i kulturnímu životu v podřipské obci i jistému útlumu spolkového života po roce 1989.

Přednostmi práce je velká osobní zaujatost a píle autorky, která v obci strávila podstatnou část života. V práci tak zmiňuje svůj vztah k Počaplům, úvahy i pochybnosti o místních pověstech, historickou každodennost zachycuje na osudech konkrétních osobností. Z tohoto zaujetí vzešlo i její poměrně rozsáhlé studium dobových periodik, dostupné regionální literatury a především obecních kronik. Ty jsou samy o sobě velmi pozoruhodným pramenem, který v rámci mikrohistorie umožňuje velmi plastickou perspektivu a Krbcová je dokáže ve své práci dobře využít. Některé kapitoly jsou proto prochnuty i dramatickým nábojem (např. ta, která se týká událostí v obci na konci druhé světové války-s.16-17).

K nedostatkům práce patří některé rušivé momenty, které při čtení textu nastávají. V některých částech je to neustále opakování slov jako „pan“ a „paní“ (jednou dokonce „paní Věra“), které se do odborného textu nehodí. V bakalářské práci je také několikrát místo správného tvaru předložky „kromě“ objevuje hovorový tvar „krom“. Některé překlepy se objevují i v názvu kapitol („Od prvních zmínek po devatenáctém stoletím“-s. 10). Jiné působí nechtěně komicky. Napadení nožem na vesnické zábavě lze asi nazvat spíše občasným nepokojem, než občanským (s. 21). Na s. 29 píše o dějinách „místního kostela“, aniž by uvedla, kterému světcí (světicí) byl kostel zasvěcen. Na stejném místě se objevují výrazy jako „nějaká náboženská stavba“, které jsou od odborné terminologie hodně vzdáleny. I pro laického čtenáře musí být zarážející, když v kapitole o Velké válce autorka cituje kroniku z válečných let, která se má údajně zmiňovat o hrdinství zahraničního odboje a odporu k rakouské nadvládě (s.13). Tuto pasáž by měla autorka vysvětlit v průběhu obhajoby.

Bakalářskou práci Eleny Krbcové doporučuji k obhajobě.

Mgr. Vojtěch Čurda, Ph.D.
10.5. 2024